

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve. Egy évre 10 ft. — kr. 1/2, évre 2 ft 50 kr.

Hirdetési díj: Ötvenhárom petiszeres 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint az előzőekben...

A zürzavar.

Azt hinné az ember, hogy mindenben megvan amaz ösztön, hogy a veszelj idején siet társulni, így összevetett vállal szilárdabban állván bármiféle vihárnak ellene.

Néhéz időkert ért most nemzetünk. Mi volna természetesebb, mint hogy minden honfi készen állana az egyesülésre, s közös erővel állanék sikra az ellen, a mi bennünket fenyeget.

De nem így van. A nemzet pártok szerint sorakozott annakidején, s ezt jól is tevé. Azonban fájdalom, hogy akkor a nemzeti közszellemről nem lehetett már többé szó, mindent a pártzempont üvegén tekintettek.

No de még itt legfeljebb is csak két-három részre oszolt a nemzet gondolkodása, s utójárta is nem lehet mindig mindenki egy nézetben.

Hanem az siralmas állapot, a mibe most jutottunk. A pártok kebelében is válság ütött ki. A jobboldal már régen rejtegeti tántorgó sebeit, azt t. i. hogy a hatalom körül összegyűlt különböző elemek valahára önállóak legyenek.

Eddig az ellenék szilárdan állott, mert nem az emberek, hanem az elvek köré csoportosultak ennek hívei.

S most itt is eltérők lettek a nézetek. Tiszta, Csarnónai új álláspontot látszók foglalni. Gyűzcy, Jókai ismét másutt keresik a haza útját.

Eddig megtudtunk árulni szépen egy gyékényen, s most készülnék némelyek elhordani sátorfájukat — talán melegebb éghajlat alá.

Sajnálatos dolog ez, mert hiszen soha sem volt talán nagyobb szükségünk az összetartásra, mint a jelenben!

Az ily megosztások — akár jobbra, akár balra történjenek azok — megrendítik a népből a bizalmat, s közönyössé teszik a haza közügyei iránt.

Pedig most kell örülni lelkielő a ránk nehezedő csapások elviselésére.

A föld alig teremt annyit, mint a mennyit felemészthetünk. A természet minden ostroma szeptemberünk. Állampénztárunk üres. A magánosok zsebeiből kitérített a pénz. Határainkon a pusztító állatok seregei miatt nem lehet vetni, tehát még arra sincs reményünk, hogy jövőre legyen mit enni. Az állam épen úgy, mint az egyes ember adósságok

terhe alatt nyög. És mi azon veszekedünk, hogy melyik nagy ember személyes hiúságának tömjénezünk inkább? Politikai tekintetben sem állunk jobb lábón, mint anyagilag.

Bécsből folytonosan arra törekednek, hogy országunk jogkörét minél inkább megnyirbálják, s zsurunkat minél jobban kisajtolják.

Itt bent, saját földünkön egy buta tömeg ellenünk kész minden perczen feyvert fogni. Nem lehetünk biztosságban a máról, vagy a holnapról, mikor törkiaz okatlanul felbuzsultak haragja?

S ezek ellen nem teszünk semmit. De bezeg az arra gondunk, hogy mikép juthatnánk mielőbb a kormány polczára?

Szomorú dolgok ezek, de igazak. Az a bajunk, hogy minden ember felcsapott politikusknak, s nem az igazság, hanem a politika útján akar célhoz jutni, azt gondolván, hogy ama máskának, kivel szemben áll, nincs annyi esze, hogy tudja, mikép a politikai fogásokkal szemben nem küzd az igazság feyverével.

Mi örökösen egymást akartuk kijátszani — politikai uton. Megjárja ez a nyugalom napjaiban.

De most sötét felhők tornyosulnak az égen. Most működésünket a nemzet érdekeinek kellene szabályozni.

Legyünk először magyarok. azután pártemberek, különben soha sem menekülünk ki a jelenlegi zürzavaros helyzetből.

A kölesönnyében az hírliek, hogy az 64 es kibocsátással van megkötve, és pedig egyik feltétele az, hogy az osztrák bank kiváltása hazánkra 10 évvel hosszabbítsák meg. Isten óvja e csapástól mi magyar hárszkat!

Fel s alá. Sziávi és herkápoly Bécsbe mentek, hogy a kölesöntárgyalásokat befejezzék. Weninger Vincze haza jött Londonból.

A kaszai botrány, melyről, említettettünk, állítólag véget ért. Kassán mint tudva van, összerördülés történt a főispán a polgármester között. Ez utóbbit ugyanis, a városi kölesön megkötése körül tanúsított eljárásáért, a főispán felfüggeszté hivatalától, mely úgy felelt a városi képv. testület előtt, 23 án tanácskozott. Mint az „Ung. Lloyd” írja, az ügy kékesen kiegyenlített. Az előterjesztett iratokból kiúnt, hogy a polgármester teljesen corecte járt el, mire őt a főispán hivatalába visszahelyezte, a képv. testület pedig nagy lelke sedesseli és fátylasszerűen fogadta.

Bűn a nemzet ellen. A magyar fővárosi börze bírósága még mindig német nyelven levelez bent a hazában. Vajon ezeknek nem tudna parancsolni a kormány?

Az iparkamarák újja szervezése ügyében a keresk. ügyér tegnapra értekezletet hívott össze; a tanácskozás a budapesti iparkamara munkálata felett folyt, ebben ugyanis elő vannak számlálva azon módosítások, a melyek az iparkamarák működését sikeresebbé tennék. Felemlítjük egyuttal, hogy a kamarák a keresk. tárgyalásra már beadták véleményüket, s ez ügy nem sokára szövegre kerül.

Zemplen megye új főispánja — hírszerint — b. Vecsey Sándor nevezetett ki. A zempléni es jó, se rossz nem moandak a kinevezésében.

A horvát országgyűlés tegnap ülése a jövő évi költségvetési törvény kibír dettetett. A bán a határvideki erők ügyé

ben azt mondá, hogy a jogosulatlan felmondás nem fogadtatott el, igéri, hogy 6 minden körosodásnak elejét veszi. Interpelláció intézetett a kormányhoz, hogy fogja-e a daivári és a pakraci rég bevándorolt bosnyák családokat a polgári köteleességek teljesítésére kényeseríteni?

Főpapi tett. Fogarasi Mihály ordélyi püspök ma tartá 50 éves jubileumát, s es alkalomból Gyula-Fehérvárt egy lyzeum alapára 10,000 ftot adott.

Az osztrák parlament nov. 4 ikén nyitattik meg. Eddig 260 képviselő van megválasztva, ebből 93 ellenéki, még 90 választás van hátra. A tróbeszéd még nincs kész, de az osztrák sógorok már gondolkoznak azon, hogy mit fognak arra válaszolni? Az anyagi kérdések megoldására fektetik a fösúlyt.

Egy seb a haza testén. Kormányunk országoszerre tart oly közeget, még pedig felesleges számban is, a melyeknek az volna köteleessége és kenyérkereset, hogy tudassanak mindent a kormányval, a mit valahol helyeslesek vagy nem.

De bizony ezek közt sek volt olyan, a ki ingyen ette az állam drága kenyérét. Ilyenül mutatott be a minap a turócmezei tanfelügyelőt, a ki a keze alá tartozó iskolákat még úgy sem ismeri, mint a törvényeszeiki elnök.

Igy van a dolg az alvidéken is. A temesvári püspöki főgymnázium elsőmetesítő irányra az, melyet az aradi „Alföld” használat érelimű szerkesztője megröví.

E megröví felszólalást csak helyeslehetjük, s óhajjuk, hogy az kellő figyelemmel méltatassék az illető helyen, a básony széken.

Lonovics, csanádmezei püspök épen azért ártotta a főgymnáziumot, hogy ott a hazánk honoszeret magyar ifjúság képeztessék. Ellenben a jelenlegi püspök a nevesett lap vallomása szerint a magyar nyelv s nemzetiség iránt soha sem mutatott rokonszenvet, s a nemzetjuka közönségnek szászszérvél hányja a pénzt.

Csatlakozunk a kormányhoz intézett amalfelhíváshoz, hogy a temesvári főgymnázium állapotait illetékes közegetől szigoruan megvizsgáltsa s a germanizáció fösényezőt fellelőssége vonja, képezteti a magyar érelimű világi tanároknak adja át a főgymnáziumot, mely okvetlenül állami felügyelet alá helyesendő.

Nem szűkessé e kívánat jogosultságát magyar állami szempontból bővebben fejtegetni s ha valahol, ugy Délmagyarországon égető szűkesség anyai államellenes áramlat közt a magyar nyelv és szellemnek gyúpotot teremteni, honnan a különbözö irányban áradjon szerre a műveltség s hazafias érelimű. E gymnasium a más vidéken létező s áptól hasonló tanintézeteknek taládonitathó, hogy Temesvár s Délmagyarország legnagyobb része lakosságának tulajomó többsége egy szót sem tud magyarul, s az étegen ott járva, nemetországban vél lenni. Itt tenni kell s pedig haladéknélkül, s ünfen tartásunk érdeke hazafias kötelesegeül teszi a kormányt, mint a magyar állami fös képviselője s örének: e germanizáló irányzatoknak érellyes útját állani.

Videki lapszemle. II.) A derek „Kecskeméti” legutóbbi száma Fehér Péter tollából az osztrák nemzeti bank történetét vizsgálja. Elmondja a vajutkádoakat, min a bank keresztült moat, mig ködhetendett, majd a magyar pénzvizonyokat, az osztrák bankkal egyvél csatoltatását s a többszöri bukásokat adja elő. Áttérve a közelmúltra, a „30” korszak pénzvizonyairól hárszánkban, következik az ir: „1848. május 22. a bécsi kormány kényeszer-folyamat engedett az általa nagyban igénybe vett bank penzegeyoinék — megszűntek a bank ezüst fizetési és egyzerre elűnt a fergalomból az ezüst vagy pengő pénz, elértékellenül ismét a kényeszerfolyamu osztrák bankjeggy. Ekkor jelentek meg az „első független, telelős magyar kor-

mány, aegise alatt az első magyar pénzjegyek, összesen 61 millió forint értékben, melyek részben a „pesti magyar keresk. bank” két millió forintnyi alapjára, nagy részben pedig Magyarország állami kőszavaira lettek kibocsátva és esen magyar papírpenz a háborus idők dacára is, majdnem az 1848-iki díki Magyarországon, mint az osztrák bankok.” Elmondja aztán hogy a később beállt devalváció megsemitette a magyar pénzjegyeket; hogy az osztrák kormány hazánk kőszaván utalványokat bocsátott ki s azt mondja: „Ha az orosz bovatkozás által megmentett osztrák császári állam a pénzügyileg majdnem egészen megmoztenített, Magyarország azon jegesen várt kegyelembé részesíté vala, hogy a beszedett magyar pénzt az ugy is bőségen létező osztrák bankjegyekkel vagy utalványokkal beváltja: a dolyfős Bach-rendszerről mégis jegyezhetne föl valami jót Magyarországon története. Magyarország népeinek e jogos várakozása meghiúsult akkor és meghiúsult az 1867-diki kiegyezés alkalmával is; 1849. végén Magyarország nem bírta, az 1867-diki kiegyezés többség pedig nem akarta vagy nem merte a még létező vagy beszedett magyar papírpenz bevéltását követelni, pedig a magyar papírpenznek bevéltása az osztrák finansziális papírpenzt értékelenebbé alig tehető volna, ellenben az isaszégek által is ellesenyített Magyarországon epedő népe jelentékeny üdültségen részesült volna beszedett vagy még folyvást rejtgetett magyar pénzének értékelésmáddása által. A merov Bécs és az engedékonyosság által bílcsozt vált Magyarország megalakulásának ez lett vége, hogy Ausztria 3 ezer milliónyi adóssága köösés lett, de Magyarország áll felszám milliónyi papírpenz esenül is csak éreltekelt reagy maradt.”

A „Saamoa” a részvényirtalutok szedeléséit mutatja be hű tükörön. A jelenlegi pénzváltás első s legfőbb okának is azt tartja. Veszellyes a bankzedelegés negyon — ugymond — mert mig embertársunkkal el tudjuk hitetni, hogy nyerhet, kockázra teszi mindenét. Ezt tudja a „gründer” s ebben áll egész bölcsessége.

A „Székesszejevár” dologház felállítását inditványozza.

A Vársárhelyi közlöny” korunk anyagiás irányát támadja meg. Társadalmi életünk ferde kőnéveit is a túlságos anyagias szellemű nevelésnek tulajdonítja s okot kíván hatni, hogy „előbbre helyesznék az érelny, a várt, a pénzt, a vagyon.” Igy fog — ugymond — a haza förtülni!

A Szabolcs” a munkásosztály emelést hangszóllyozza. Oly eszme, melyet rangkores száradunk nem tanult lelkesülni. Mi azt hisszük, hogy a munkásosztályt sem emelhetjük másként, mintha a nevelésügyet köteleseggé szűkült pártfogoljuk úgy, hogy az a nép közt gyömlösözöb legyen, mint eddig volt. Régi dal ez, de mindig új marad.

A „Nagyvár” a gyermek nevelése irányát jelöli ki. Nevelni kívánja benne az önbizalmat, a vágyat önállóság után, mi ismét maga után vonja az akadályt nem ismerő akaratot. Mánkára kedvet kap s a munka a test és lélek tápezköze. Legszebb feladatai jut itt az anyának, ki gyermeke minden gondolatát elleshetik fiatalabb éveiben.

Külföld. Páris, okt. 25. A bonapartista képviselők ma tartott ülése elhatározta, hogy a monarchikus restauráció tervezete ellen nyilatkozat fog tiltakozni, és az erre vonatkozó jegyzőkönyv elkészítésére bizottságot nevezett ki.

Aliják, hogy a gyűlés 28 kijelentést nyert, de még eddig semmi névsor közzé nem tésztett. Az „Avenir National” című lap Chambord gróf ellen intézett cikkje miatt be tiltatt. A „Patrie” jelenti, hogy Canrobert tábornagy legközelebb magas katonai állásra fog meghivatolni.

Bazsiné pörében a tanuk kitaláltsága folytatott a nélkül, hogy valami esemény közebe jött volna. A köztársasági hírlapok jelenti, hogy Elzász-Lothringia hajdani 30 képviselője, kik a békakötés után lemondottak, egy közös feliratot intéstek a nemzetgyűléshez, melyben azt a köztársaság fös tartására kérik.

Páris, okt. 25. A bonapartista képviselők ma tartott ülése elhatározta, hogy a monarchikus restauráció tervezete ellen nyilatkozat fog tiltakozni, és az erre vonatkozó jegyzőkönyv elkészítésére bizottságot nevezett ki.

Aliják, hogy a gyűlés 28 kijelentést nyert, de még eddig semmi névsor közzé nem tésztett. Az „Avenir National” című lap Chambord gróf ellen intézett cikkje miatt be tiltatt. A „Patrie” jelenti, hogy Canrobert tábornagy legközelebb magas katonai állásra fog meghivatolni.

Bazsiné pörében a tanuk kitaláltsága folytatott a nélkül, hogy valami esemény közebe jött volna. A köztársasági hírlapok jelenti, hogy Elzász-Lothringia hajdani 30 képviselője, kik a békakötés után lemondottak, egy közös feliratot intéstek a nemzetgyűléshez, melyben azt a köztársaság fös tartására kérik.

üdvét élvezhették volna, de a végzet súlyosb szenvedésére kárhoztattá őket. Dauntion kapitány, ki az általános levertséget észrevette, első-hadnagyához fordult: — A vizeses megzavarta ugyan kedélyállapotunkat; de se baj! Ez azt bizonyítja, hogy tul ez átkos szirtfalon elég viznek kell lennie s én bízom remelem, hogy néhány óra múlva valamely folyó torkolatához érünkünk. S hogy e kedvező szerencsét el ne szalaszszuk, alkenyator horgonyt vetjünk.

Helyesen, kapitány! En magam sem kétkedem arról. A part, mint észrevehetem, már sokban elhajlott ayugat felé s így csendesen visszabátram számíthatunk. Ebből aztán jól ellátjuk hajónkat s habár ezer ördöggel kellene érte virdalna kelniünk.

A hadnagy esen bízottól azavai nem maradtak jó hatás nélkül a legénység előtt, kikhez közevte voltak intésze. E tájakon az alkony igen rövid. A lángoló nap tűzszugárai, melyek úsenszónál óránt ki nözök az élőlények ama szerezcsélen osztá nozzák, mely e forró vidékre elvetődik, még akkor is iszonyú hót fejnek ki, az est beáll, abban a pillanatban éj van. Es az éjek e forró-övi égjaj alatt felségesek.

Az ég tisztább kék, a hold sokkal fényesebb s ragyogó sugárai mégis szelidebben

Florenzében, a kereskedelmi kamara egy küldöttsége, mely Minghettiól intézkedéseket kívánat a kereskedelmi viszonyok javítására, azt a választ nyerte, hogy az egyetlen esakör a kereskedelem pillanatnyi felségelése csak az lehetne, ha a nemzeti bank az állam-kincstár által kivett 40 millió frankot visszakaphatná. Minghetti kinyilatkozta, hogy ezt tanulmányozandja.

Rómában az „Osservatore,” és „Voces della Verità” megkefálják a „Memorial Diplomatique” hírt Chambord grófnak ama jegyzékét fölött, melyet politikai néseteiföl európai országokhoz intézett volna. Bizonyítékul az „Osservatore,” mely a jegyzék létezését tagadja és abban Chambord gróf jelenléte nek megszerését találja — Chambord grófnak Villesmihnes intézet és 1870 jan 24 én keltelte levelet idéni, melyben az „Francoországnak a pápaság megvédelmézésére irányzóti kötelesegeitől kitéjt.

Videki élet. Nagy-Károly, okt. 27. — Meghívás. Hivatkozva a m. kir. belügyminisztérium f. é. szeptember 27-én kibocsátott 39, 130 számú — közzgyűlési tarthatás engedélyére, a nagy-károlyi Összegyűző Népbank folyó év július 27-ére egybehívott, — azonban a járvány állítólagos kiütése miatt félben szakasztott közzgyűlése folytatását 1873 ik év december 21-ik napjára a Népbank saját felhatalmazása által, e. 10 órára ezenenl kitűzött melyre az öszes törzsbetűti tagokat, — mint rendkívüli ülésre tisztelettel meghívom.

Tanácskozás tárgya: 1. A beadott inditványk sorrendben tárgyalása. 2. Az igazgató választmányi jelentésére — határozathozatal. 3. Az igazgatóság jelentése és inditványai.

Kelt Nagy-Károly 1873 október 27-én. Novák Gusztáv vezérigazgató.

Színházi szemle. Tegnap (okt. 27.) élvezetes estét töltött a színházi szep számú közönség. Három ki darab adott elő, két vígjáték s egy operette mindhárom darab egy felvonás.

Miért nem hazasodik a sógor? Balázs Sándor ez ügyes kis vígjátéka körtésében részesült, az előadás is igen jó volt. Mándoki (Daru Márton), Egidij (Gergely) és Törökös (Ernestina), tehát jó erők jászottak abban. Kitiűtően sikerült főleg az asztali jelenet. A szereplők zajos taposokban részesültek.

Egy rögeszmé, új vígjáték. Eze meseje röviden. Grassot Augustusnak (Horváth) van egy szeretőre melió, kedves kis leánya Henriette (Rónai Mari), a kit az öreg ur retentetesen félt az udvarlótól, azért a keritések mellett csapdákat is állit fel, a leány mellett ennek öreg nagynénje (Zöldine) van, a ki az apát le akarja verni a szigorral, de az azt feleli, hogy neki oly vó kell, a ki leányját a legnagyobb akadályokat is le tudja győzni.

Henriette nek nagynénje kerit egy öreg lovagot udvarlót (Chován), de a kis leány nem tesz szik, kivált midőn az öreg nénye is úgy ajánlja, hogy neki is udvarolt az fiatal korában. Henriette azonban kijátzza apja szigorát; egy ifju marquis, Piereot név alatt (Barotai) van az udvarnál, mint keritész, ez nyerte meg a leány szívét, a nélkül, hogy a komorona kívül tudna valaki valamit a dolgból. A eselődés közt Bénéjamin szakács (Tóth S.) agyafurú képzelgő volt, ki folyton arról álmodott, hogy ő magas születésű s ezért mindenitlen keresi ismeretlen szüleit. E rögeszmétől ő nem tud szabadulni. Az öreg ur aztán levelet kapott egy marquis barájtól (Marosi), ez tudatja vele, hogy fia elcsúszott a hástól, a fiu Henriette szeretője s bizonyosan ott lesz eselődési közt állásban; kéri fölöltözneti s megtartani, mig érte megy. Grassot összehívja eselődést a választja őket, hogy ki köztük a marquis? A szakács, kinek ez rögeszméje, előáll, hogy ő az. Felöltöztetik aztán, de még nem tudja, ki az apja s azt keresi, talizmánját mutogatra mindeneknek, hogy ráismerjen valaki arról. Grass-

atnak az emberre. Delejes biverével süit egész éjan s kik magikus sugárainak kiűve vannak, azok képzalétejét iszonyuan megrohanja. De a képzelmek, az agy s az egész test-szerkezetre igen káros e delejes hatás. A hold eme delejereje rothadóvá teszi néhány perc alatt a húst s a halat; többi husnem meg ezenfélül mérgeartalimvá is lesz. Itt lesz érthetővé a szentírás esen mondatja: „Ne szerjünk meg téged a nap s a hold ne süssön rád éjtél.”

Ha a hold nem világít, akkor a csillagok világitnak. Átható ragyogások oly tisztá, miről európaikának fogalmuk sem lehet. Négerklakta vidékeken ez éjek ünnepeit képeznék ritkaságuknál fogva. Ilyenkor körbe gyűlve vad táncot kezdenek s üdvöltre ugálnak az ajátásogosa rez dallamuk kísérte mellett. Féktelen vigadókort örült kacagásban nyilvánult később s gyönyörben ringó vad lelkük öröme még a rabzoltság terheinek gondolatá sem zavarhatja meg.

Ily szép éj volt, mikor a kis „vészmadár” közel a parthoz horgonyra ereszkedett, hogy bevárva a hajnalpiralatot, másnap vizeses útját folytathassa.

(Folyt. következik)

TÁRCSA. A VÉSZMADÁR.

Begyá a tengerszélből, három kötetben. — Irta a „Rockingham” szerzője. Fordította Kompolthy Tivadar.

Első kötet. I. R E S Z. (Folytatás.) A kis „vészmadár” pedig tovább-tovább haladott vészelti, bizonytalan utjában. — Óra óra után mult el s a szerencsétlen hajónép nem látett egyebet annál a pusztá, kielen sziklafalain a parton, melyet már lelkük mélyből megutáltak.

Vége, midőn már a remény utolsó szikra is kiandt a legkitartóbbak szívében, midő a matrózok biani kezdék, hogy átok fogta meg a hajót s a „röpülő hollandi” rémes messéjével ijjeszték egymást, hangzott e kiáltás a földzeten: — Víz! víz! Egy pillanat alatt minden szem a szikla-

part egy mélyedtebb helyére tokinélt, hol gyönyörű vizeses cserzett alá a tengerbe. Minden arcz kiderült, mindenki szívébe visszatért a bátorság. A bus lehagoltságot öröm váltá fel, a csüggedést bizalom. Már szájekbaa, már ferró tudjukunk a hideg kristálytiszta vizet.

A hajó rögtön azon irány felé tartott, melyben a vizet látták s minden teleskop a vízszhatagot vizsgálá. A kapitány arca azonban egyszerre elsötétült. Első pillanatban ő is remélt, de ő benne, kinek vészudt arczán az elővigyázat s elhatározás mély barázdákat hasított már, legelőször tért vissza a hidegvérítésre, s mig a hajó lassan-lassan a part felé közeledett, vállonitva fordult Herberthez s mormogva szölt: — Hadnagy, fordítsa vissza a hajót. Elég közel vagyunk, hogy vizsgáldotatunk s én meggyőződtem, hogy a vizesesébe hozzáférniünk lehetetlen. Am tekintsen ama sziklatöredék lehet. Am tekintsen ama sziklatöredék lehet, mik utunkat állják a part előtt, hol éj ar habbá várt a tenger vizét. A hab min- denül fehér. E sziklatöredék közt nem férhet hajónk keresztül.

A hadnagy szó nélkül engedelmeskedett, bár finom arczán negyon meglátszott a mindent kockáztatás kedve. A matrózok iszonyodva néztek egymásra s a többi hajótiszt hangtalan borzalommal állt a földzeten. Tisztek és matrózok belátták, hogy a vízszhataghoz hozzáférni teljesen lehetetlen.

Engedje meg nekem, kapitány, hogy ladjon belébb mehessenek a zuhatag felé. — Szólt Herbert. — Jól van, tegye; de vigye magával Mariner mestert is s erőszake le a mérőnt a part mellett. Lássák szemközel, hogy a vízhez hozzáférhetünk, örült gondolok. Néhány vermes ember még remélt e szavakra, de a tapasztaltabbak lemondtak minden reményről. Néhány perc múlva visszatért Herbert s a vitorlakezelő a ladjakal s híralt hozák, hogy a kapitány igazat mondott. — Kikötünk lehetetlen, mondák. A tengerfenék sziklából áll. Minden horgonyunk szétszakadna rájt. A ladjok fölvonattak a földzetre s a „vészmadár” folytatta reménytelen útját, a végtele szirtfal hosszabban tovább. . . . Készerte undorítóbban tetszett e napon a búzhódt, peshadt víz, mi a hajón volt, a legényesség előtt s nem tudták volna mondani; hogy a kevés mennyiség vagy a nagy undor ellen van több panaszuk. S mintha a sors guanyt akart volna izzni nyomorukból, a parton csergedező hegyi patakok mutat nekik. Ha kis rést pillanthattak volna meg az utjokat álló sziklatöredék közt, a menny s az élet

610. 3-3

610. 3-3

610. 3-3

